

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Царево, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЦАРЕВО, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Минчо Т. Танев

при участието на секретаря Антония Д. Димитрова
като разгледа докладваното от Минчо Т. Танев Административно
наказателно дело № 20232180200030 по описа за 2023 година

Производството е от административно наказателен характер, с правно основание по чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „Емпорио Салинас“ ЕООД, ЕИК 204449539, срещу наказателно постановление № 02-2200312 от 29.11.2022 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от КТ, на „Емпорио Салинас“ ЕООД, ЕИК 204449539, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500,00 лева, за нарушение на чл. 152 от КТ.

В жалбата се сочи, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно, тъй като при издаването му са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и не е осъществен визирания състав на административно нарушение, наказващият орган неправилно е приложил материалния закон. Жалбоподателя моли съда, да отмени атакуваното НП, респ. да приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

За ответника по жалбата се явява представител- юрисконсулт.

По делото бяха събрани множество писмени доказателства. Разпитани

бяха актосъставителя.

Въз основа на събраните доказателства, съдът установи от фактическа страна следното:

На 18.08.2022 г. актосъставителя- служител на Инспекцията по труда- съвместно със свои колеги, посетили търговски обект, който се е стопанисвал от жалбоподателя, където извършили проверка за спазване на трудовото законодателство. При нея установили, че лицето С. С., изпълнява трудова дейност, като полага труд като *****

Впоследствие жалбоподателят бил призован да представи необходими документи за документална проверка, свързана с трудовите правоотношения на работещите в обекта към момента на първоначалната проверката.

В хода на проверката, контролните органи установили, че работодателят, не е осигурил най- малко 12 часова непрекъсната между дневна почивка на С. С.. Нарушението е било видно от проверката на място и от попълнената собственоръчно от С. С. декларация, в която същата е посочила кога е работила, както и от представените графици за работно време. За това нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 02-2200312/ 29.08.2022 г. въз основа на който е издадено атакуваното пред настоящата инстанция наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото писмени доказателства, показанията на свидетелите. Съдът кредитира изцяло показанията на актосъставителя. Същите са обективни, безпротиворечиви и кореспондират изцяло със събраните по делото писмени доказателства, дадени са под страх от наказателна отговорност и не е налице индиция за тяхната заинтересованост или предубеденост.

При така установената фактическа обстановка и след като съобрази разпоредбите на закона, съда прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице, посочено в наказателното постановление като нарушител, в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, съдържа всички необходими реквизити, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Настоящото производство е от административно наказателен характер. Същественото при него е да се установи, има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, дали това деяние е извършено от лицето посочено в акта и наказателното постановление като нарушител и дали е извършено от това лице виновно. В случая, въпроса за вината не може да бъде изследван, тъй като нарушителят е търговец– правно образование, което не може да има собствено, психическо отношение към деянието. Следва да се отбележи, че актовете за установяване на административно нарушение нямат обвързваща доказателствена сила, т. е. посоченото в акта не се счита за доказано, тъй като при това производство се прилагат съответно правилата на НПК, а съгласно чл. 14 от НПК обвиняемият (административно отговорното лице) се счита за невиновен до доказване на противното. (Така и ППВС № 10/ 1973 г.). Това означава, че в тежест на административно наказващия орган е да докаже по безспорен начин пред съда, че има административно нарушение. Освен това, за да бъде наказателното постановление правилно и законосъобразно е необходимо стриктно да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН относно съставянето на акта и издаването на наказателното постановление.

В конкретния казус съдът съобрази следното: Съдът в контекста на правомощията си на съдебния контрол, след като провери изцяло и служебно законосъобразността на акта за установяване на административно нарушение и обжалваното наказателно постановление, без да се ограничава с обсъждане на посочените в жалбата доводи, намери, че не са допуснати съществени процесуални нарушения. Наведените в жалбата твърдения за това не се споделят от настоящата инстанция.

От писмените доказателства и свидетелските показания по делото се установи, че лицето С. С. е бил на работа в обект с работодател дружеството- жалбоподател. От приложените графици и от приложената по делото декларация се установява, че почивката между двете смени е по- малко от 12 часа.

С оглед на това настоящата инстанция намира, че правилно и законосъобразно на дружеството- жалбоподател е бил съставен акт за установяване на административно нарушение и впоследствие издадено

наказателно постановление. Същото, в качеството си на работодател, не е осигурило необходимата минимална междудневна почивка, с което е нарушило нормата на чл. 152 от Кодекса на труда.

В случая се установява по несъмнен начин, че жалбоподателя в качеството му на работодател е осъществил от обективна страна нарушението, за което е ангажирана отговорността му. Нарушението е правилно установено по реда на Кодекса на труда от компетентните за това органи и в изискуемата форма. Санкцията е наложена в минималния законоустановен размер.

Нормите на чл. 28 от ЗАНН и чл. 415в от ТК са неприложими в случая-нарушението е формално, на просто извършване, както и не е възможно нарушението да бъде отстранено, тъй като вредните последици- не осигуряване на 12- часова почивка- са настъпили за работника и няма как да бъдат отстранени.

Цитираното до тук, налага потвърждаване на НП, като правилно и законосъобразно, поради което и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 02-2200312 от 29.11.2022 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от КТ, на „Емпорио Салинас“ ЕООД, ЕИК 204449539, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500,00 лева, за нарушение на чл. 152 от КТ.

Решението подлежи на касационно обжалване, пред Административен съд- Бургас, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Царево: _____